

Vit halda somu kós

siga fakfeløgin

Límafundirnir tóku fult og heilt undir við nevndunum um ikki at byggja seg fyri arbeiðsgevarunum

Hóskvöldið høvdu fleiri arbeiðarafeløg límafundir fyri at greiða limunum frá samráðingunum, og frá øllum frættist, hvussu góð undirtøkan er frá limunum.

Tað gav nýggjar kreftir at stríðast víðari, sigur Harriet Nybo, forkvinna í Havnar Arbeiðskvinnufelag. Og næstforkvinnan Vigdis Johannesen var líka væl nøgd.

140 limir vóru á límafundinum hjá Havnar Arbeiðskvinnufelag. Mótstøða var eingin. Onkur hevði tó hug at muta ímóti, at verkfall eisini er á Landssjúkrahúsinum. Men allir limirnir vóru samdir um, at eftirlønargrunnin skal felagið ikki hava. Limirnir góvu nevndini fult álít og bóðu hana um ikki at byggja seg.

Límafundurin var eisini væl nøgdur við, at nevndin í samráðingunum hevur arbeitt saman við Føroya Arbeiðarafelag. Tí samstarvið er neyðugt.

Betri vaktarhald

Fleiri límafeløg í Føroya Arbeiðarafelag hava eisini

havt límafund. Og eisini teir fundirnir vóru samdir um at halda fram. Í Vestmanna vóru 60-70 fólk á fundi, nógv ung, og á fundinum í Kollafirði, sum var fyri feløgnum norðuri í Sundalagnum eisini, vóru 70-80 fólk. Vit eiga at halda somu kós, vóru niðurstøðurnar á fundunum.

Arbeiðskvinnufelagið og arbeiðsmannafelagið í Fuglafirði høvdu somuleiðis fund hóskvöldið. 100 fólk vóru á fundinum. Eingin var fyri at taka ímóti eftirlønargrunninum sum tann, ið Havnar Arbeiðsmannafelag hevur fingið. Eftirløn vóru limirnir ikki ímóti, men teir vóru samdir um, at tað hevði verið skeivt at fingið ein grunn nú, meðan Landsstýrið arbeiðir við at gera eina eftirlønarskipan fyri allar løntakarar, sigur Simun Abrahamsen, formaður í Fuglafjarðar Arbeiðsmannafelag.

— Vit taka tað heilt róligt nú, sigur Ingeborg Vinther, forkvinna í Føroya Arbeiðarafelag. Væl nøgd eftir at hava fingið

so góða álitisvátan frá límafeløgnum. Hon sigur, at nevndin í Føroya Arbeiðarafelag hevur heitt á øll arbeiðarafeløgini um at hava límafundir fyri at kunna limirnir um støðuna.

randi

300 bilar vórðu friggja-morgunin forðaðir í Kollafjarðardali. Summi vóru eitt sindur ótolin eftir at sleppa víðari, men tað vóru onnur, sum nýttu høvið til at njóta tað góða veðrið, meðan tey bíðaðu

Vilja ikki hoyra um eftirlønargrunnin

Limirnir eru fegnir um samstarvið við Føroya Arbeiðarafelag, sigur Gudrun Kristiansen, forkvinna í arbeiðskvinnufelagnum Fjallbrúður

Arbeiðskvinnufelagið Fjallbrúður í Vági hevur ikki havt límafund, síðan samráðingarnar slitnaðu mikudagin.

— Vit hava havt ein límafund, síðan samráðingarnar byrjaðu, og nýtt er einki hent, sigur Gudrun Kristiansen, forkvinna í Fjallbrúður. Men felagið er so lítið, og tí ber

til at hava dagligt samband við teir flestu virknu limirnir. Tær ringja ofta og biðja okkum um ikki at gevast, so vit hava stuðul frá limunum, sigur Gudrun. Limirnir vilja ikki vita av eftirlønargrunninum, sigur hon.

Tað mundi vera fá, sum væntaðu, at tað fór at bera til hjá Fjallbrúður at

arbeiða saman við Føroya Arbeiðarafelag. Tað er ikki so langt síðan, at Fjallbrúður fór út úr F.A.

— Tað er avgjørt einki í vegin við samstarvinum, og limirnir eru eisini fegnir um, at vit kunnu standa saman, tí tað er neyðugt. Tað, sum hendi, er farið, og hevur ongan týðning í samráðingunum, sigur Gudrun Kristiansen.

Fjallbrúður hevur ikki tað stóra stríðið av verkfallinum. Alt gongur fríðarlíga fyri seg, og skipini liggja øll. Gudrun

Kristiansen hevur vent sær til býráðsformannin og biðið hann um at steðga vaskingini í Vágs skúla. Tær, sum vaska skúlan, eru ikki limir í Fjallbrúður. Gudrun Kristiansen heldur tað ikki bera til, at Vágs skúli sum ein av teimum fáu í landinum skal vera opin, meðan verkfall er. Fjallbrúður hevur eisini verið og steðgað øðrum vaskikonum í at arbeiða meðan verkfall er.

randi

Báðir partar skyldu at finna loysn

Meginparturin av fiski-flotanum liggur fyri

teym. Nøkur av teimum stóru fiskiskipunum eru

tó úti og fleiri hava fingið last og sigla inn til lands — til óvissuna. Øll flakavirkini við undantaki av Bacalao eru nevnliga stongd orsakað av verkfallinum og tí verður eingin fiskur landaður ella virkaður sum stóðan er nú.

Vit hava spurt formannin í Føroya Fiskimannafelag, Óla Jacobsen, hvat hann heldur um støðuna hjá fiski-

monnunum í lötuni.

— Tað er greitt, at fiskimaðurin eins og mong onnur verður meint raktur av verkfallinum. Tá ein er komin í eina slíka støðu, at so stórt landsvirði fara fyrri keytið sum í lötuni, so haldi eg tað hvíli sera tung skylda á báðum partum at fáa ein enda á verkfallinum.

ja

Gevast ikki so

Tað vóru langar roðir av bilum í Kollafjarðardali í gjáramorgunin.

Einir 200 bilar á veg til Havnar og einir 100 á veg norðureftir. Men teir sluppu ikki atlaða vegin fram. Hesum forðaðu verkfalsvaktirnar.

Í umleið hálvanannan tíma forðaðu verkfalsvaktirnar bilum at koma igjøgnum, til politiið kom á staðið um áttatíðina, og hálvan tíma seinni gav politiið verkfalsvaktunum boð um at fara av vegnum, so bilarnir sluppu leiðina fram.

— Vit eru ógvuliga ósviknir av politinum. Teir hjálpa til, at vøruflutningur kann koma inn á verk-

falsrakt øki, men hesum halda vit okkum hava fullan rætt at forða fyrri, sigur Salomon Jacobsen, formaður í Kollafjarðar Arbeiðsmannafelag, og leggur afturat, at teir ikki ætla at gevast so.

Salomon Jacobsen sigur, at teir á fundinum hóskvöldið fingi fullan stuðul frá limunum. Ikki færri enn 60 av teimum 80, sum vóru á fundinum, buðu sær til at standa verkfalsvakt.

Semja var eisini um at herða tiltøkini, men samstundis varð avgjørt, at sjúkra-, mjólk- og post-bilar ótarnaðir kundu koyra.

tór.